

Друга страна в производството пред апелативния състав:
Rüdiger Bartmann (Gladbeck, Германия)

**Жалба, подадена на 29 януари 2010 г. — Bank Melli
Iran/Съвет**

(Дело T-35/10)

(2010/C 100/72)

Език на производството: английски

Искания на жалбоподателя

— да се измени спорното решение на четвърти апелативен състав на СХВП от 18 ноември 2009 г. по преписка R 656/2008-4 в смисъл, че се уважава изцяло жалбата на жалбоподателя от 22 април 2008 г. и ответникът се осъжда да заплати разноските, свързани с производството по възражение, по обжалване пред апелативния състав и съдебните разноски по настоящото производство по обжалване;

— при условията на евентуалност, да се отмени спорното решение и да се върне на СХВП.

Страни

Жалбоподател: Bank Melli Iran (Техеран, Иран) (представител: L. Defalque, lawyer)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „MAGIC LIGHT“ за стоки от класове 3, 8, 10, 21, 22, 26 и 44 (Заявка № 5 196 597)

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Rüdiger Bartmann

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска словна марка „MAGIC LIFE“ № 30 415 611 за стоки от клас 3

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, тъй като апелативният състав бил допуснал грешка при преценката на вероятността от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Искания на жалбоподателя

— да се отмени точка 4 от раздел В на приложението към Регламент (ЕО) № 1100/2009 на Съвета относно ограничителни мерки срещу Иран, както и Решението на Съвета от 18 ноември 2009 г.,

— да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски, свързани с настоящото обжалване.

Правни основания и основни доводи

По настоящото дело жалбоподателят иска частична отмяна на Регламент (ЕО) № 1100/2009 на Съвета от 17 ноември 2009 година⁽¹⁾ за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран⁽²⁾ и за отмяна на Решение 2008/475/ЕО⁽³⁾ в частта, в която жалбоподателят е включен в списъка на физическите и юридическите лица, на образуванията и органите, чиито финансови средства и икономически ресурси са замразени в съответствие с тази разпоредба.

Жалбоподателят иска отмяната на точка 4 от раздел В на приложението, доколкото то се отнася до него, и посочва следните правни основания в подкрепа на своята жалба.

Първо, жалбоподателят твърди, че регламентът и решението, предмет на обжалване, са приети в нарушение на неговото право на защита и по-специално, на неговото право на справедлив съдебен процес, тъй като той не е получил никакво доказателство или документ в подкрепа на твърденията на Съвета. Той освен това поддържа, че допълнителните позовавания на Решението от 2008 г. са неточни, неясни и не дават възможност на жалбоподателя да отговори, тъй като му е отказано правото на изслушване.

Жалбоподателят поддържа също, че ответникът е нарушил задължението си за излагане на достатъчно мотиви.

Второ, жалбоподателят твърди, че Съветът не е посочил индивидуални и специфични причини за актовете, приети в нарушение на член 15, параграф 3 от Регламент № 423/2007.

Трето, жалбоподателят твърди, че ответникът е допуснал грешка при тълкуването на член 7, параграф 2, букви а), б) и в) от Регламент № 423/2007, тъй като, според жалбоподателя, Съветът не е обяснил как обичайните банкови дейности на жалбоподателя доказват неговото участие или непосредствена връзка с чувствителните по отношение на разпространението ядрени дейности на Иран.

По-нататък жалбоподателят оспорва законосъобразността на Решение на Общия съд от 14 октомври 2009 г. ⁽⁴⁾, което е предмет на обжалване от жалбоподателя пред Съда ⁽⁵⁾, и с което Общият съд отхвърля неговата жалба за отмяна на Решение на Съвета 2008/475/ЕО от 23 юни 2008 г. ⁽⁶⁾. В това отношение жалбоподателят твърди, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото, като постановява, че Регламент № 423/2007 и Решение 2008/475/ЕО са били приети законосъобразно с квалифицирано мнозинство, а не с единодушие на членовете. Жалбоподателят счита, че тъй като Регламент № 423/2007 представлява правното основание за приемане на регламента и решението, които са предмет на настоящата жалба, горепосочените съображения се прилагат и по отношение на нея. Така, жалбоподателят твърди, че Съветът е допуснал нарушение на съществени процесуални правила, наложени от Договора, от правните норми за прилагането му и от член 7, параграф 2 от Обща позиция 2007/140/ОВППС ⁽⁷⁾.

Освен това жалбоподателят оспорва решението на Общия съд, доколкото последният приема, че правото на преценка на Съвета, основаващо се на член 7, параграф 2 от Регламент № 423/2007, е самостоятелно и поради това този съд отхвърля релевантността на решенията на Съвета за сигурност на ООН в нарушение на принципа на пропорционалност и на правото на собственост. Жалбоподателят счита, че същите доводи се прилагат за регламента и решението, предмет на обжалване по настоящото дело, тъй като Съветът не е взел предвид решенията на Съвета за сигурност на ООН и следователно е нарушил принципа на пропорционалност и правото на собственост.

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2009 г., стр. 31.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран, ОВ L 103, 2007 г., стр. 1.

⁽³⁾ Решение на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителните мерки срещу Иран, ОВ L 163, 2008 г., стр. 29.

⁽⁴⁾ Решение от 14 октомври 2009 г. по дело Bank Melli Iran/Съвет, T-390/08, все още непубликувано в Сборника.

⁽⁵⁾ Дело C-548/09 P, Bank Melli Iran/Съвет.

⁽⁶⁾ ОВ L 163, 2008 г., стр. 29.

⁽⁷⁾ Обща позиция 2007/140/ОВППС на Съвета от 27 февруари 2007 година относно ограничителните мерки срещу Иран, ОВ L 61, 2007 г., стр. 49.

Жалба, подадена на 1 февруари 2010 г. — Internationaler Hilfsfonds/Комисия

(Дело T-36/10)

(2010/C 100/73)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Internationaler Hilfsfonds e.V. (Rosbach, Германия) (представител: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— Да се отменят решенията на Комисията от 9 октомври 2009 г. и 1 декември 2009 г., доколкото с тях се отказва достъп на жалбоподателя до непубликувани документи,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски и разноските на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Комисията от 9 октомври 2009 г., с което му е отказан частично достъп до непубликуваните документи от преписката по договор LIEN 97-2011, както и писмото на Комисията от 1 декември 2009 г., с което му е съобщено, че не може да бъде взето решение в преписания срок относно второто му заявление за достъп до преписката по договор LIEN-Vertrages 97-2011.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва по същество, че Комисията нямала право да му откаже достъп до документите, за които е подал заявление, на основание изключенията в член 4, параграфи 3 и 4 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 ⁽¹⁾. В тази връзка жалбоподателят посочва също, че съществува по-висш обществен интерес от публикуването на документите, до които все още няма достъп.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).